

Till Sion, Guds heliga berg

1. Till Si - on, Guds he - li - ga berg och Guds hus, O
 2. Och Je - sus är när, om än vä - gen är brant, Ja
 3. Re'n mån - ga, som van - drat med oss här en tid, Ha
 4. Må in - gen u - taf oss till - ba - ka då bli! Oss

3 lå - tom oss skyn - da med fröjd. Till Si - on, trots vå - gens och
 när, om än tör - net är hvasst. Hvar krök - ning af vä - gen han
 hun - nit det lyck - li - ga hem. Vi följt dem till grän - sen, vi
 vin - kar ju hem - met och der, Och snart är allt mör - ker i

6 stor - mar - nes brus, Till Si - on, som skym - tar der -
 kän - ner så grant, Med tör - net han är ju ock
 sett de - ras strid Men ock - så en skymt af den
 vä - gen för - bi, Och snart in - för ko - nun - gen

8 up - pe i ljus, Till Si - on, till
 nä - ra be - kant. O skyn - dom, o
 sa - li - ga frid, Som slut - ligt, som
 fram - trä - da vi Att skå - da, att

Till Si - on, Guds höjd, till
 O skyn - dom med hast, o
 Som vän - ta - de dem, som
 Att skå - da han är, att

10

Si - on, Till Si - on, den so - li - ga höjd!
 skyn - dom, O skyn - dom till ho - nom med hast.
 slut - ligt, Som slut - ligt ock vän - ta - de dem.
 skå - da, Att skå - da vår Gud, som han är.

Si - on, Guds höjd,
 skyn - dom med hast,
 vän - ta - de dem,
 skå - da han är,

Text: ?

Musik: Andrew L. Skoog (1856–1934)

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 13)